

віднімъ нѣкого лѣкаваго нѣзаконаго члвка, како жиенъ ѡблгополочно, дасѧ непочудаме, ни дапожелѧ Бѣгополочно Егѡ, ни дагониме щастїе Егѡ. Како Пророкъ дѣла: Перевѣши лѣкави нѣкыи, а нїже звѣди творащи вѣзаконіе. Понеже като прѣба скоро нѣсна-^тва, икако зелѣ блака скоро шпада. Іошѣ кога віднімъ нѣкого грѣшиаго члвка на слѣба нїапоче дасѧ непочудаме мніго: почито грѣшица погніва, адвешманн гдн вѣдно каса прослава гони, а нїкако дн хощутъ дамїфа. Іошѣ дасѧ несоблазнаваме кога відні га-^ткогш нечестіяго члвка, какося преводноси като Кедра лѣбонскіе: Понеже мненоид рече Пророкъ, и єто нѣбѣше тѣмо, икона Егѡ, и ненайдеся мѣсто Егѡ. Іошѣ кога відні нѣкогш законспреци ѹпнаго члвка како непріема ѿ Бѣга наказаніе немалодвешествій нимало, по-^тнезже о сѧ держи զаде сѹднай. Нечестійши рече вѣдѣ Տօ погибне. Такш нїй кога се грѣши, а ѿ Бѣга наказаніе непріемам, да зінімез, како това ѿ чи Бѣго идолготѣпніе Бжїй що призове на, пріндѣте дѣла и покланяся: Ако ли єуде Срце наша кампо и нераскально, горе на. Почто собирале се бѣгнѣ ваде гнѣзвнай, и ѿ кровеніе пра-^веднаго сѹда Бжїя, що хоще даводаде вѣакнмъ поработа Егѡ. Ако ли ѿстани оубѣзакоство наша, и намѣсто и кицаніе даріемнн бѣгополочно, горе на: Почтося гоѣти наде заколеніе, и держимсе զаде Տօ. Понеже запекланіе наша Бѣгъ на ѿстава, и невесма наказува на сѧ на тоа свѣтъ, ѿбаче вѣчное наказаніе гови չанѣ. Понеже жиеніе наша не єдинно, подвѣ, єдинновременое, адрѣго вѣчное. Замаліи грѣхъ на тоа свѣтъ наказува на Бѣгъ и оустрашава на дасѧ ѿбрацаме ѿгрѣхъ: Азаголамъ грѣхъ тона кицаніе ѿстава զօնմա се бѣгъ ако сѧ и поклан. Водѣленныи братіе мои, загрѣхъ наша наказаніе ѿ Бѣга на мъ не ѿставителю є, понеже Бѣгъ прелага, а не ѿлага, чи ако и на-^тказува на на тоа свѣтъ, тѣмо хоще вѣчно да накажи на. Понеже где сѣдї икamo ѿбрати очи на, єто тѣмо искѹшѣ, єто ловленіе, єто бѣда грѣшила. Понеже чактн оумъ ѿмладо Егѡ на ծօթе. Ами що вѣче да оучини: держися рече и нешчавайте се бѣгъ по тою имамъ голамое присѣяніе, имамъ и нѣзреченое младие Бжїе, коися по-^тки. Пото ѿпокаланіе не токмо ѿсса и збаваме ѿ наказаніе, но и краиное прощеніе пріемамъ ѿ Бѣга грѣхъ ради наша. Бѣзаконіе моє подна рече Проро дѣла, и грѣхъ моегш непокры. Грѣхъ и сповѣмъ на-^тма вѣзаконіе моє Гѣви, ита ѿстави єти нечестіе Срца моегѡ.